

שני צירים בימי הפורים – פרי צדיק לפורים**מאמר ב: לעשות אותם ימי משתה ושמחה – צמיחת תורה שבעל פה**

העיקר בימים האלה המשתה והוא עפ"מ"ש (זח"ג רע"ב) (לכו לחמו בלחמי דא אורייתא דבכתב ושתו בין מסכתי דא יינא דאורייתא דבעל פה. ועיקר קטרוג המן נתעורר על ידי שהגיע אז זמן התפשטות תורה שבעל פה. וכמו שזכרנו אחר כך לאור תורה שבעל פה שנקראת אורה וכמ"ש) (שבת פח.) (הדר קבלוה בימי אחשורוש והיינו התורה שבעל פה שע"ז היה הכפיית ההר כגיגית) (כמו שנת' זכור מא' יד. (ואיתא בגמרא) (חולין קלט:) (משה מן התורה מנין כו' המן מן התורה מנין כו' וצריך להבין למה נצרך לפרש רמז על משה רבינו ע"ה בתורה וכל התורה מלא משמו ונקראת ע"ש תורת משה. גם מ"ש המן מה"ת מנין אסתר מרדכי מן התורה מנין ולמה לא דרשו דוד ושלמה מן התורה מנין וכדומה. גם למה רמזו המן בתורה ולא נ"נ וסנחריב..... ואחר כך שאלו בהמן וכן מרדכי ואסתר מן התורה מנין והיינו שהם היו שורש שאז התחיל התפשטות תורה שבעל פה. ואיתא המן מה"ת מנין המן העץ דהיינו שעל ידי המן זכו לאור תורה שבעל פה... והיינו שהמן שהרגיש שבא זמן התפשטות תורה שבעל פה והיינו נ' שערי בינה דבינה מבין דבר מהחכמה. והוא שאז היה זמן אנשי כנסת הגדולה שעשו גזירות וסייג לתורה והוא קטרוג על ישראל שאין כונתם לש"ש רק מגאווה וכדומה וז"ש ודתייהם שונות וגו' דלא אכלי מינן ולא נסבי מינן) (כמ"ש מגילה יג:) (ואת דתי המלך אינם עושים היינו שאין כונתם לעשות דת ממ"ה הקב"ה בזה רק שרוצים להיות דתם שונות מכל עם) (כמו שנת' זכור מא' יד (וזה שעשה עץ גבוה נ' אמה לרמז שישראל תקיפים בדעתם ממה שיש להם עץ גבוה נ' אמה נ' שערי בינה. וזה רצה לבטל מהם ... (וז"ש המן מן התורה מנין שהוא היה גם כן סיבה לשורש התפשטות תורה שבעל פה והתפשטה אז הרב חכמה לתקן הרב כעס ועל זה רמז המן העץ דעץ שעשה המן גבוה נ' אמה היה נגד נ' שערי בינה שבתורה שבעל פה שהוא מסטרא דעץ הדעת כנ"ל.

מאמר ח: בניין המקדש

כל מעשה נס המגילה היה ע"י משתה היין להתחלת הישועה שנהרגה ושתי היה ביום השביעי כטוב לב המלך ביין וגם עיקר הנס היה במשתה היין שזימנה אסתר את המן וגם איתא (במ"ר ע"פ גם ושתי) (שבכ"מ שנאמר במגילה המלך סתם מדבר גם מממ"ה הקב"ה שמשמש קדש וחול. שכל ענין המגילה יורה על ענין פנימיות צמיחת הישועה שנתעורר מלעילא על בנין בית המקדש שהוא מקום הקרבנות והנסכים ונאמר את קרבני לחמי לאישי ואז"ל) (ביצה כ:) (שלא יהא שולחן מלא ושלחן רבך ריקן.

וראשית צמיחת הישועה היה בהריגת ושתי להשמיד זרע נ"נ מחריב הבית וכדאיתא בגמרא (מגילה י:). (ראשית הפתיחה להמגילה מה שנאמר וקמתי עליהם וגו' והכרתי לבבל וגו' ונכד זי ושתי. ולכן כ' ביום השביעי כטוב לב המלך ביין כ' המלך סתם והיינו ממ"ה הקב"ה) (וכ"כ במד' אבא גוריון כטוב לב המלך ביין כטוב לבו של הקב"ה כו' (שנתעורר מלעילא זכות הקרבנות והנסכים וכמו"ש בגמרא) (שם יב:) (הקרב אליו וגו' כל פסוק זה על שום קרבנות נאמר כו' ע"ש שמלאכי השרת הזכירו זכות הקרבנות.

כי באמת היה זמן הפקידה אז וכמ"ש) (שם יא:) (בלשצר חשב וטעה כו' הא שבעין השתא ודאי תו לא מפרקי אפיק מאני דבי מקדשא כו' ואם היו ישראל זכאים היה נחשב עם הקץ כן וע"ד שנחשב במצרים מלידת יצחק הד' מאות שנה והיה מדלג על ההרים וכעין שאמרו) (סנהדרין צח.) (כ' בעתה וכו' אחישנה זכו אחישנה ורק מפני שהיה קטרוג של המן לכן לא היה ביכולת להיות אז בנין בית המקדש בפועל ממש וכמ"ש) (מגילה טו:) (עד חצי המלכות ולא דבר שחוצץ למלכות ומאי ניהו בנין בית המקדש. עכ"ז נבנה אז בהעלם ההכנה לבנין בית המקדש על ידי משתה היין דאסתר שאמרה ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וא) (שם טו.) (עד עכשיו באונס ועכשיו ברצון ונולד מזה דריוש בן אסתר שבנה את בית המקדש.

וכל טענות אסתר במשתה היין אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי וגו' וכן וכשר הדבר לפני המלך וגו' הכל היה פנימיות כונתה בתפלה להקב"ה ממ"ה ודבריה בפשטות היה נראה כמדברת לאחשורוש וע"ד שפי' הרמ"ע גבי נחמיה דכ' ואתפלל אל אלהי השמים ואומר למלך וגו' שאף שלא מצינו שום תפלה שהתפלל רק הדברים שדיבר למלך היה כונתו בתפלה להש"י. וכן בכאן היו דברי אסתר דברי תפלה להש"י והיו נשמעים באזני אחשורוש כמבקשת ממנו וז"ש שמשמש קודש וחול: